REVOLT

Mjesečni glasnik Kreativističkog pokreta
Broj XV- lipanj 2013.

Stjepan Radić:
Židovstvo kao negativni elemnt kulture

Staroslavenska vjerovanja u Hrvatskoj i njihova prisilna transfromacija

Razgovor:
Kreativistički pokret Velika Britanija

Revolucija vrijednosti kroz religiju:
Priča o Adamu i Evi

Stjepan Radić:

Židovstvo kao negativni element kulture

"Ovoga ljeta 1906. boravio je i u nas dobro poznati i veoma uvaženi poljski učenjak, profesor Dr. Marijan Zdiechowski po dva puta u Zagrebu i tom prilikom sastao sam se s njime baš u taj čas, gdje je o najnovijim događajima u Rusiji govorio od prilike ovako: Baš dolazim iz Krakova. Ovaj čas nema tamo, mislim, nijednoga revolucionarnoga socijalističkoga agitatora. Svi su dobili poziv, da odu u Litvu, jer da će posao tamo bolje uspijevati nego u Poljskoj. **Devet desetina tih revolucionaraca, kao u opće ruskih socijalista „čina", sami su Židovi. Ne da se vjerovati, kakove su strahote ti ljudi pripravni učiniti posvema mirne duše.** Tako primjerice tolike strašne atentate u Varšavi nisu nipošto počinili možda junački socijalistički vođe, nego najmljeni siromasi, koji za novac bacaju bombe, na koga im se kaže, ne znajući nikada pravo, zašto to čine. U Varšavi ima na stotine takovih „revolucionaraca", koji primaju stalnu mjesečnu plaću po devedeset rubalja. Revolucionarcima dolazi novac iz orobljenih blagajna, a imaju dakako još i drugih izdašnih vrela. Položaj u svoj Poljskoj tako je strašan, da se to ne da ni izreći, ni opisati. Za dokaz evo Vam ove činjenice: Još pred malo mjeseci svako bi se poljsko srce stegnulo na pomisao, da bi Varšavu mogla zaposjesti Pruska. Danas će Vam najbolji rodoljubi priznati, da je i najomraženija tuđinska vojnička okupacija bolje od ove grozne revolucionarne strahovlade, u kojoj nitko nije siguran ni za glavu na ramenima.
Obilježje situacije u kratko je ovo: Židovstvo se je zaklelo, da mora raztvoriti i uništiti rusku državu, kojoj su čudnom ironijom sudbine danas najbolji čuvari Poljaci, jer su jedini ustavno i politički dovoljno zreli...
Strašna ova slika mnogo je jače djelovala još i zato, što je pripovjedač živim svojim temperamentom i nehotice upleo i nekoliko tjeskobnih riječi za svoju obitelj, koja je baš u to doba boravila u Litvi, i što je ponovno naglasio, da smo valjda u oči **razsula slavenskoga carstva, razsula, koje da već sada židovstvu otvara neizreciva vrela materijalnoga dobitka.**"

*

"Weininger je dakle kazao jasno i otvoreno: Neću da diram u Židove ali pravome Židu priznajem samo negativnu vriednost, jer u njemu vidim najjače oživotvorenu onu duševnu konstituciju, koja se zove židovstvom zato, jer se je tiekom historije najjače razvila i pokazala u Židovima; ali zato neka nitko ne misli, da i kršćanin nije, a da ne može niti biti Žid, što ipak ne daje nikome pravo, da kršćanstvo pomiješa sa židovstvom, jer **kršćanstvo je toplina, a židovstvo zima, t.j. oba duševna smjera polaze s iste točke, ali protivnim pravcem.**"

*

"Ta činjenica, da **Židovstvo nema smisla ni za svojinu ni za državu,** osvjetljuje se pravo istom onda, kad prosudimo druga osebujna obilježja židovskoga karaktera, obilježja, koja se sva redom ističu najoštrijom oprečnošću svim pozitivnim elementima naše kršćanske kulture."

*

"Eto nismo čuli ni jednoga jakoga izraza, a kamo li da smo čitali kakav insult na židovstvo, pa ipak moramo priznati podpunu opravdanost autorovoj tvrdnji, **da je Žid amoralan,** ako i nije antimoralan, da je bez morala, ako i nije proti njemu. No i ova važna tvrdnja bit će nam jasnija, a možda ćemo ju i svi priznati nepobitnom, čim do kraja svršimo analizu osebujnoga toga negativnoga židovskoga bića."

*

"Poznata je tobožnja solidarnost Židova. Velim tobožnja zato, jer prave uzajamnosti može biti samo na temelju onakve ljubavi, kakvu je Krist propoviedao i križem posvetio, na temelju ljubavi, koja sama sebe zaboravlja i žrtvuje, radi božanstva koje vidi i priznaje u svakoj duši svoga bližnjega. Drugim riečima solidarnosti ima i može biti samo na moralnom temelju, pa je zato već Rimljanin Cicero kazao: Amicitia solum inter bonos esse potest, inter malos conjuratio vocatur - **prijateljstva može biti samo među dobrim ljudima, prijateljstvo zlikovaca - zove se urota.**"

*

"**Žid je bez humora, ali se zato rado ruga.** Humor, budući da poznaje višu vriednost, nego su konkretne stvari, tu višu vriednost lukavo zašućuje, te je u svom bivstvu tolerantan; **satira naprotiv po svom je bivstvu intolerantna, i zato je prirođena pravoj židovskoj naravi...**
Da u ovom poglavlju nema ništa drugo, nego ove dvie zadnje činjenice: **Žid ne voli nevine šale, ni pjesme, to dvoje samo o sebi bilo bi dovoljno, da nas Slavene uvjeri, kako je židovstvo u svom bivstvu najpodpunija opreka baš našemu slavenskom duhu;** jer da mi Slaveni nemamo svoje pjesme i da nemamo prirođene sklonosti za onaj nedužni humor, koji i od odraslih ljudi čini pravu djecu, da toga, velim, nemamo, kako bismo bili podnijeli toliko vrstno stoljetno robstvo, a ipak uz to sačuvali svoju svježinu i sav polet svoje vjere u dobro i pravicu? Nego ipak najglavnija i najpodpunija karakteristika Židovstva vidi se u njegovom odnošaju prema temelju svih

temelja i prema vrhuncu svih vrhunaca: u odnošaju prema vjeri."

*

"No vjera je sve. Vjerovao neki čovjek u Boga, ili ne vjerovao, sve baš o tom ne ovisi: samo ako on vjeruje barem u ateizam. Ali to je baš ono: Žid ne vjeruje baš ništa, ne vjeruje u svoju vjeru, sumnja o svojoj sumnji. Žid nikad nije podpuno prodahnut svojom srećom, ali je isto tako nesposoban, da i svoju nesreću osjeti u svoj njezinoj gorčini. Sam sebe nikada ne shvaća ozbiljno, pa zato ozbiljno ne sudi nijednoga drugoga čovjeka i nijedne druge stvari. S unutrašnjega duševnoga gledišta udobno je biti Židom; a na nekoje vanjske neugodnosti mora čovjek biti već unapred pripravan...
Žid nikada ništa ozbiljno ne smatra pravim, neizbježivim i svetim. Nijednom kršćaninu ne vjeruje, da je u istinu kršćanin, i nijednomu Židu da se je iz poštene namjere pokrstio. Ali Žid nije ni pravi realista, a pogotovo nije pravi praktičnjak... U Židu nema kao u Englezu empirijske filozofije; jer pozitivizam čistoga empirika vjeruje, da čovječje znanje može sve shvatiti, koliko nam to naša ćutila dopuštaju, nada se dakle u dotjeranost sistema ekzaktnih znanosti. Ali Žid ne vjeruje ni u znanost; no zato nije nipošto skeptik, budući da nije nimalo uvjeren ni o skepticizmu.

*

„Budući da Žid ništa ne vjeruje, bježi u materijalizam; od tuda potječe njegova pohlepa za novcem. Time traži u materijalizmu neku realnost, i hoću da se geschäftom uvjeri, o nečem, što jest - i tako zvani „zasluženi“ novac postaje jedina vriednost, koju faktički priznaje. No ipak Žid nije zapravo ni geschäftsmann, jer „nerealnost“, „nesolidnost“ u postupku židovskoga trgovca samo je konkretna pojava nesuvisloga i praznoga židovskoga bića i na ovom području...“Židovština“ je dakle jedna kategorija, i psihološki se za nju ne može ništa viš reći ni odrediti; metafizički može se smatrati kao neko stanje prije bivstvovanja; kad u samo židovstvo proniknemo, ne dospijemo dalje, nego do unutrašnje mnogostrukosti »karaktera«, do nedostatka sposobnosti za uvjerenje koje mu drago, do **nesposobnosti za kakvu mu drago ljubav, za bezuvjetnu odanost i požrtvovnost."**

*

"Sada treba, u nekoliko kratkih poteza označiti prema ovakvim faktima moderno stanovište svakoga sviestnoga Slavena u židovskom pitanju. Tu ponajprije valja iztaknuti, kako sam Weininger svoju neobičnu studiju o židovstvu završuje ovom značajnom tvrdnjom: **„U naše doba vidimo židovstvo na tako visokom stupnju, na koji se nije popelo već od Irudovih vremena. S kojega god gledišta promatramo moderno doba, vlada u njem židovski duh.“**
Time smo u ostalom i počeli ovo izviješće, a sad možemo mirne duše kazati: **U Rusiji bi danas bila već gotova veličanstvena narodna revolucija, da u njoj nema pet milijuna Židova, koji već sve uradiše i još će sve pokušati, da mjesto preporodne revolucije u Rusiji istom započme ubitačna anarkija.** No to i jest glavni razlog, i ne spominjući Židova poljskih i čeških, pak Židova ugarskih, koji danas ravnaju Magjarima, a i južnim Slavenima, da židovstvo smatramo u prvom redu pitanjem slavenskim. Što dakle valja nama Slavenima učiniti sa Židovima, ili točnije, kako nam se valja prema njima vladati?
Kao pravi kršćani ne možemo nikako biti antisemiti po njemačkom uzoru; ali kao narod, kojemu i zapadna Evropa priznaje najveću snagu i dubljinu u moralu, **ne možemo i ne smijemo nikako dozvoliti, da ikoji član židovstva bilo semitskoga, bilo arijskoga, bude našim narodnim predstavnikom i vođom.** Mjesto antisemitizma imali bismo dakle najstrože provesti asemitizam: mjesto nedostojne borbe protiv Židova najuztrajniji rad bez Židova."

Staroslavenska vjerovanja u Hrvatskoj i njihova prisilna transformacija

O slavenskoj mitologiji na žalost postoji jako malo podataka koji su najčešće nedovoljni. Najstariji pisani podatak koji govori o vjeri Južnih Slavena je djelo bizantskog pisca Prokopija (550.godina „De Bello Gothico“) koji govori da su Slaveni poštovali jednog boga-gromovnika Peruna, gospodara svijeta kojem su prinosili žrtve. Stariji znanstvenici su kao glavni izvor o mitologiji smatrali narodnu poeziju i folklor.

No, postoji nekoliko knjiga koje govore o nekolicini slavenskih plemena i njihovim bogovima. U kronikama Thietmara od Merseburga s početka 11. stoljeća se opisuje hram u gradu Radagastu gdje se štovao bog Svarožić. Drugi važan dokument je napisan u 12. stoljeću, Chronica Slavorum, koju je napisao njemački svećenik Helmond. On spominje Črnboga i Svantevida, najvažnijeg boga. Najvažniji dokument dolazi od danskog kroničara Saxo Gramaticusa koji je u svojoj knjizi Gesta Danorum opisao rat koji se odvijao u 1168.godini, a vodili su ga danski kralj Waldemar i slavensko pleme. Tu je srušen hram Svantevida u gradu Arkoni na otoku Rügenu. Saxo je opširno opisao štovanje Svantevida i sve običaje povezane s njime. Četvrti važni dokument su 3 biografije njemačkog ratnika i biskupa Sv. Otte, koji je u 12. stoljeću vodio ekspedicije na prostorima gdje su živjela slavenska plemena, blizu Baltičkog mora. Prema njegovim podacima, glavni bog bio je Triglav.

Južni Slaveni su na Balkan donjeli brojna vjerovanja iz svoje domovine iza Karpata koja su se izmješala sa vjerovanjima i običajima starobalkanskih naroda. Poznato je da su stari Slaveni, kao i Kelti njegovali kult prema drveću i biljkama, te su modelirali i ukrašavali drveće rezbarijama. Knez Vladimir je 890. godine podigao više takvog svetog drveća koji su predstavljali bogove kao što su Perun, Kor, Dažbog, Simargl, Stribog… Kada su prihvatili kršćanstvo (to je trajalo od 8. do 9. stoljeća), knez je naredio da se drva posjeku i bace u rijeku.

Glavno božanstvo, odnosno bog neba je ujedinjavao dva principa – dobro i zlo. On je imao dvojnu prirodu, prva je Bjelobog, a druga Črnobog (Ljutbog, Zlobog, utjecaj kršćanstva). Kod Egipćana crni bogovi su Oziris i Izida (Isis), Šiva i Kali, grčka Demetra, a u nekim kultovima i Afrodita, Dioniz, Vodan (germansko božanstvo), čak ima i pojava crne Bogorodice i Isusa u nekim lokalnim kultovima. Skoro se u svim mitologijama bogovi sudbine označavaju epitetom crn.

U paganskim mitologijama, crna božanstva nisu nužno bila zla. Slavenski Črnobog je kasnije postao zao demon kojeg je crkva izjednačila sa vragom. Prema Veselinu Čajkanoviću, vrag nije postojao u pagaskim religijama europskih naroda. Budući da je bilo nužno da se uništi glavni bog starih religija, kršćani su Črnoboga proglasili zlim demonom i protivnikom Boga.

Osim što su vjerovali u zmajeve, vile, vještice itd., razvio se i kult Svaroga, boga sunca. Svarog se poštovao kod svih slavenskih plemena pod raznim imenima kao bog sunca i vatre. U zemljodjelskim kulturama značajno božanstvo je bila i boginja Mokoš. Ona je žensko božanstvo od vremena kada je dominirao matrijarhat. Poznat je i bog vjetra-Stribog. Stari Slaveni su slavili sezonske promjene, periodične promjene godišnjih doba (zima- bog Koledo, ljeto-Perun).

Osnova slavenske mitologije prije svega čine animistička vjerovanja i magija, vjerovanje u demone i duhove, kult prema mrtvima, precima i kultno poštovanje bogova. Kod drevnih Slavena, od najranijih vremena važan kult je bio posvećen duhovima predaka.

Dolaskom kršćanstva stari paganski praznici su i dalje egzistirali, samo pod novim imenina, a kultovi prema bogovima su promjenjeni u svece (Mokoš – Sv. Petka, Stribog – Sv. Vlaho, Perun – Sv. Ilija). Tendencija kršćanske crkve je bila da eliminira prije svega velike bogove, tako da su manje važna bića ostavljena, kao što su duhovi.

Značajan progres u istraživanju slavenske mitologije započeo je prije tridesetak godina, najviše uz pomoć radova ruskog istraživača Vladimira Toporova, hrvatskog Radoslava Kačića i profesora etnologije Vitomira Belaja, te srpskog etnologa Veselina Čajkanovića.

Knjiga Velesa

Knjiga Velesa je kontroverzna knjiga (koju skoro svi znanstvenici smatraju falsifikatom) koja je smatrana autentičnim zapisom starih slavenskih religija od 9. stoljeća pr. Kr. do oko 9.stoljeća. Pisana je na ćirilici. No, originalna knjiga koja je napisana na drvenim daskama 22 cm dugim, 38 cm širokim i 0,5 cm debelim je izgubljena. Navodno je ponovno pronađena 1919. te je 1941. izgubljena. 1919. poručnik u ruskoj vojsci Fedor Arturovič Izenbek je pronašao hrpu drvenih daski napisanih čudnim jezikom, u palači Kurakinsa, blizu Kharkova. Nakon što je njegova vojska izgubila, Isenbeck je otišao u Beograd gdje je 1923. pokušao prodati daske Beogradskom muzeju, no bezuspješno. Tada je 1925. otišao u Bruxeselles gdje je daske dao Yuriy P. Mirolyubovu. On ih je čuvao u svojoj kući i nije dopuštao nikome da ih gleda i izučava, zato se smatra da nisu autentične, tj. da su falsifikat ili da su izmjenjene. 14 godina je Mirolyubov slikao i transkribirao tekstove te je uspio prevesti skoro sve daske. 1941. Njemci su okupirali Brisel, a daske su izgubljene. Neki smatraju da su odnešene u Englesku, a drugi smatraju da su zapaljene.

Prema Knjizi Velesa u 10.stoljeću pr. Kr. pra-slavenska plemena su živjela u "zemlji 7 rijeka iza mora." Knjiga opisuje migraciju Slavena preko Sirije i Karpata dok ih je proganjao kralj Nabsur. Smjestili su se na Karpatima oko 5. stoljeća pr. Kr. Također se opisuju borbe protiv Gota, Huna Rimljana i Grka. Knjiga završava kada se slaveni podaju pod normandsku vlast.

Svjetsko drvo, najčešće je bilo hrast ili bor. Mitološki simbol Svjetskog drva je bio veoma snažan u slavenskoj mitologiji dug niz godina, čak i poslije pokrštavanja. Tri razine univerzuma su bile smještena na drvu. Krošnja je predstavljala nebo, božansko mjesto, a stablo je predstavljalo svijet smrtnika. Svijet mrtvih je bilo lijepo mjesto, zeleno i vlažno, mjesto vječnog izvora. U folkloru se ova zemlja zvala Irij. Svijet bogova i smrtnika se nalazila u centru zemlje okružena morem, sa druge strane se nalazila zemlja mrtvih. Ptice bi svake zime odlazile tamo, a vraćale bi se na proljeće.

Jačanjem utjecaja kršćanske crkve na prostorima Hrvatske, većina postojećih svetišta bila su ili porušena ili su na tim mjestima izgrađena kršćanska svetišta. Na mnogim mjestima se još danas mogu prema topnimima

prepoznati lokacije nekadašnjih svetišta i oblika staroslavenskih vjerovanja. Primjera je mnogo - Mokošica pored Dubrovnika, Perun brdo pored Lovrana, Volosko pored Opatije, Gerovo u Gorskom kotaru i nebrojeni drugi. Osim samih toponima, kršćanska je crkva preimenovala određene lokacije koje su bile posvećene Perunu, Velesu, Morani, Mokoš, Svantevidu, prema svojim kršćanskim pandanima. Na mnogim lokacijama Perun je postao sv. Ilija, Jarilo je postao sv. Juraj, Svantevid je postao sv. Vid, Veles je postao sv. Mihovil, mada ne uvjek po tim pravilima.

Perun je glasio kao bog groma, i često se o njemu pričalo u kontekstu borbe sa zmajem, Črtom, kojem on odsjeca glavu, pandan tome je kršćanski mit o gromovniku Iliji koji također odsjeca glavu zmaju. Kod Hrvata je zadatak da priguši štovanje staroga pretkršćanskog gromopucateljskog boga dobio sv. Ilija.

Još jedan primjer je Mokoš. Ona je Perunova žena, ali i Velesova ljubavnica, pa je obično smještena uz neku vodu (zdenac,izvor, rijeku... voda je, naime, granica između svijeta živih i svijeta mrtvih, Peruna i Velesa); pola godine (pola dana) je gore kod muža, drugu polovicu dolje kod ljubavnika; posreduje između njih šaljući ljude u smrt. Andrej Pleterski je 1996. ustvrdio da su prigodom pokrštavanja na njezino mjesto u pravilu postavljali crkve posvećene kojoj od kršćanskih svetica, ponajviše Blaženoj Djevici Mariji koja je majka Božja, kao što je Mokoš majka Perunove djece.

Razgovor: Kreativistički pokret Velika Britanija

BNP je godinama bila vrlo utjecajna nacionalistička stranka, skupa s NF-om, koju su mnogi pro-bijeli, možemo reći i Nacional-socijalisti podržavali. Nakon određenih događaja, BNP je izgubio mnogo potpore među navedenim ljudima. Što nam možete reći o trenutnoj situaciji u BNP-u te podupirete li njihove ideje?

Mislim da je BNP blijeda kopija radikalne stranke kakva je to bila pod vodstvom Johna Tyndalla. Mnogi od nas (uključujući i mene) napustili su BNP 1993. nakon naknadnog izbora Millwalla, pošto je stranka htjela izgledati "respektabilnije" te se htjela riješiti "Nacističkog" imidža u očima javnosti pa stoga udruženje s C18 nije više bilo tolerirano. Moje mišljenje je da ćete biti etiketirani kao "Nacist"zbog pro-bijelačkog stava u bilo kojem obliku, pa su pokušaji da izgledate respektabilniji javnosti u svakom slučaju uzaludni (smijeh). Smatram sve političke ideje glupostima, religija je jedini put prema naprijed.

S obzirom da ste daleko od novaka u pro-bjelačkom pokretu, možete li nam reći nešto o svom iskustvu i o tome kako ste svjedočili evoluciji Bijelog Nacionalizma u Velikoj Britaniji tijekom prošlih desetljeća? Možete li uopće usporediti scenu kasnih osamdesetih i ranih devedesetih s ovim danas?

Tako je, daleko sam od novaka u pokretu, u stvari prokleto sam star (smijeh). Tijekom osamdesetih i devedesetih bilo je više uličnih aktivnosti, socijalnih događaja u pubovima itd. . Osobno sam evoluirao od Nacionalnog pristaše tijekom sedamdesetih i ranih osamdesetih, pa preko Nacional Socijalista do tvrdolinijskih Nacional Socijalista u ranim devedesetima. Mislim da je bilo puno više tajanstvenosti i discipline na pro-bjelačkoj sceni tijekom devedesetih, u C18 disciplina je doista bila striktna. Nacional Socijalistički Savez bio je najveći pokušaj bjelačkog ujedinjenja ikad, ali je također pokazao da jedinstvo nije moguće u političkoj areni, pošto je bilo puno rasprava oko ideologije, novca i moći.
Danas imamo internet pa je stoga proizvodnja literature postala kvalitetnija. Također, komunikacija preko e-maila i poruka olakšava život, ali je i subjekt velikoj nadglednji. Još jedno komunikacijsko oruđe su socijalne mreže, ali ja ih ne koristim, one su vrlo nadgledane. Tajnost i samo-disciplina su dvije stvari koje je scena devedesetih usadila u mene, poštovanje prema drugima je još jedna.

Znam da ste bili vrlo dobro upoznati s pro-bjelačkom glazbenom scenom u Ujedinjenom Kraljevstvu u doba kad je UK vjerojatno imala najjaču pro-bjelačku glazbenu scenu u svijetu. Mnoge su se stvari promijenile, ne vidimo mnogo novih sastava koji dolaze od tamo, postoji li određena stagnacija što se tiče glazbene scene, a posebno u skinhead pokretu?

Nisam bio na pro-bijelom nastupu od 1996., a taj je bio zamrljan pijanim nasiljem. Poslije 1997., došlo je do svađe u C18 i glazbena scena je došla pod kontrolu jedne frakcije, očito, druga scena nije imala posla s glazbenom scenom nakon toga ni u kakvom obliku i formi, pa je do danas scena splasnula do

te mjere da samo šačica ljudi dolazi. Mržnja između frakcija prisutna je i danas, i pokret Velike Britanije kao cjeline je podijeljen, vjerojatno zauvijek. Rekao bih da je skinhead pokret ustupio mjesto "Neformalnom pokretu", gdje se nosi dizajnerska odjeća koja se više stapa s glavnom populacijom, iako policija vjeruje da su neke odjevne marke općenito povezane s "pro-bijelim grupacijama" i "nogometnim huliganima".

UK ima velikih problema s imigrantima, posebno s ne-bijelcima. Vidimo neke Islamske klerike kako čak prosvjeduju na mitinzima, tražeći da se Sharia zakon izvršava u Britaniji, nešto što je i dalje nezamislivo pomisliti u našoj zemlji. Neki ljudi izvan UK (tj. ludi ljudi) smatraju da u jednu ruku Britanci zaslužuju sve te problem jer su pustili sve te gadove da imigriraju u vašu zemlju, ali ipak, što kažete na to?

Dobro je poznato da ja zagovaram bjelačku imigraciju, osim iz zemalja koje imaju Muslimansku populaciju, npr. Albanija. Istina je da sve barabe Europe i šire putuju direktno za ove obale kako bi iskorištavali naš suludi sustav beneficija. I ovako imamo dovoljno našeg smeća, djeca se rade kako bi se dobile beneficije u mnogo slučajeva ovdje. Znam da u Hrvatskoj i dalje imate dobar set vrijednosti, brak prije djece, ovdje je to čudo ako se dogodi. Radim od kad sam završio školu, to je također nešto neuobičajeno danas. Kako je Britanija imala carstvo, mnoge druge zemlje misle da zaslužujemo ovo jer smo "eksploatirali" druge. Pa, stanovnici tih drugih zemalja nisu imali inteligenciju iskoristiti minerale i sirovine koje im je priroda dala, zato ih je bijeli čovjek iskoristio za sebe. Takva je priroda.

Je li postalo teže biti aktivan kao pro-bijela osoba u UK, pošto su se nedavno pojavili mnogi novi "anti-rasistički" propisi? Svi se sjećamo slučaja s Emmom West od prije dvije godine.

Pro-bijeli aktivisti moraju biti jako oprezni kad komentiraju na Internetu, imali smo slučaj, ne tako davno na našem forumu, osobe koja je bila uhićena zbog izražavanja svojih osjećaja! Element samo-discipline je potreban jer tko želi biti uhićen zbog nečeg tako beznačajnog? U potpunosti preporučam našim ljudima da se klone Interneta ako su pili! Definitivno smo dosegli točku gdje je ilegalno diskriminirati bilo što, gotovo kao u policijskoj državi.

Određene lažne organizacije su isplivale u zadnjih nekoliko godina, kao što je EDL, organizacija koja se jako protivi Islamu i navodno je nacionalistička, ali koja je pro-cionistička i anti-rasistička. Začudo, EDL je dobila poprilično potporu zadnjih godina. Kako je to

moguće, jesu li obični nacionalisti previše slijepi vidjeti njihovu pravu agendu?

Mislim da je EDL postavljena od strane države, konstruirana je kako bi privukla ljude koji vole ulična sučeljavanja i druge politički nepismene Nacionaliste koji bi se inače vjerojatno pridružili BNP-u. Na jedan način, EDL predstavljaju iritaciju ovdašnjim muslimanima, ali ništa drugo. Vjerujem da ako EDL izazove dovoljno neprijateljskih reakcija omogućit će J.O.G.-u u potpunosti zabraniti sve vrste demonstracija i okupljanja u ovoj zemlji.

Velika Britanija je jedna od rijetkih EU zemalja koje se ne žele konvertirati u Euro, i dalje koristite Britanske funte. Također imate nekoliko utjecajnih političkih stranaka, neke od njih izabrane su za EU parlament, koje zagovaraju izlazak Britanije iz Europske Unije. Koje je vaše mišljenje o svemu tome, kako vidite budućnost EU?

Znam da ćete vi u Hrvatskoj ubrzo zamijeniti Kunu Eurima, pitam se hoće li vaše plaće rasti u skladu s cijenama hrane i drugim koristima? Nezavisna stranka Ujedinjenog Kraljevstva je glavna službena stranka koja želi da napustimo EU, zanimljivo je primjetiti da su i oni etiketirani kao "Nacisti" također! (smijeh) Volio bih da napustimo EU, a što je još važnije volio bih da napustimo Europski sporazum o ljudskim pravima. Dok ga potpisujemo ne možemo ni strane teroriste i kriminalce deportirati. Samo je pitanje vremena kad će Turska postati dio Europske Unije, to znači još više muslimana, a područje Londona zvano Dalston već je i ovako ima veliku Tursku populaciju.

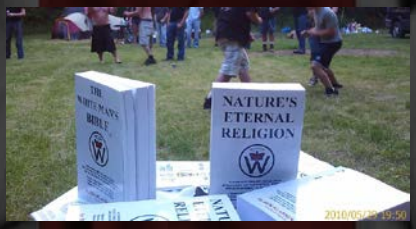

Što vas je nagnalo da postanete Kreativist? Što je bilo toliko inspirirajuće u našim knjigama da ste prestali tražiti i posvetili se Kreativizmu?

Tijekom mog vremena u BNP-u, knjige Bena Klassena bile su širom dostupne, pa sam tad po prvi put pročitao "Bibliju Bijelog čovjeka". Shvatio sam da je to odlična knjiga i mnogi elementi, osobito oni iz "Zdravog Života" su ostali sa mnom. Također sam bio impresioniran namjernim humorom i osjećajem optimizma u knjizi. Grane Crkve su postojale i tada u Engleskoj, ali ih je oborio infiltrator pod lažnim imenom Tim Hepple, pa je doživljen neuspjeh. U isto vrijeme C18 i Nacional Socijalistički Savez su se formirali, pa kad su oni upali u probleme i podijelili, odlučio sam napustiti političke ideje te sam dugo proučavao Kreativističke knjige, prestao pušiti i piti, počeo sam se dovoditi u dobru fizičku kondiciju te na kraju dobio pristup internetu, kontaktirao Kreativistički pokret (TCM) i ovdje ostajem.

Engleska je protestantska zemlja, nije pod takvim utjecajem Vatikana kao

katoličke zemlje, ali ozbiljno, vidite li razlike, jesu li ljudi manje fanatični oko judeo-kršćanstva?

Većina ljudi, Bijelci, u svakom slučaju, su ne-vjernici. Ljudi vole koristiti Crkvu zbog licemjernih razloga kao što su vjenčanja i pogrebi, ali tamo nikad inače ne idu. Postoji vrlo malo judeo-kršćanskog fanatizma, pa ima religiozna rupa koju će nadam se Kreativizam ispuniti! Postoji velika opasnost od toga da postanemo Muslimansko društvo, s grupama poput EDL-a koje protestiraju protiv džamija. J.O.G. će ih iskoristiti da dodatno zaštite Muslimanske interese u ovoj zemlji. Glupi zečevi i moronski ljevičari pomažu pretvoriti ovu zemlju u Muslimansku državu.

Što je po vašem mišljenju ključno za uspjeh u privlačenju novih ljudi Kreativizmu? Posebno govoreći o Zapadnoj Europi?

Mislim da je nužno pokazati pozitivnu i vedru perspektivu, znam da sam tijekom cijelog ovog intervjuja jadikovao, ali činjenice moraju biti izrečene! Većina ljudi ne može shvatiti da može postojati religija bez duhova, a kamoli religija za Bijele ljude. Religija koja je zbilja svjetska, s realističnom pogledom na život. Bilo tko tko se ulogira na naš forum mora biti impresioniran razinom inteligencije koja je tamo pokazana. Ja znam da ja jesam. U Europi moramo učiniti sve kako bi pružili dobrodošlicu I aktivnost u okviru zakona.
Volio bih zahvaliti mojoj Hrvatskoj braći i sestrama u Kreativističkom pokretu za poziv na ovaj intervju i na interesantnim pitanjima.

RAHOWA!

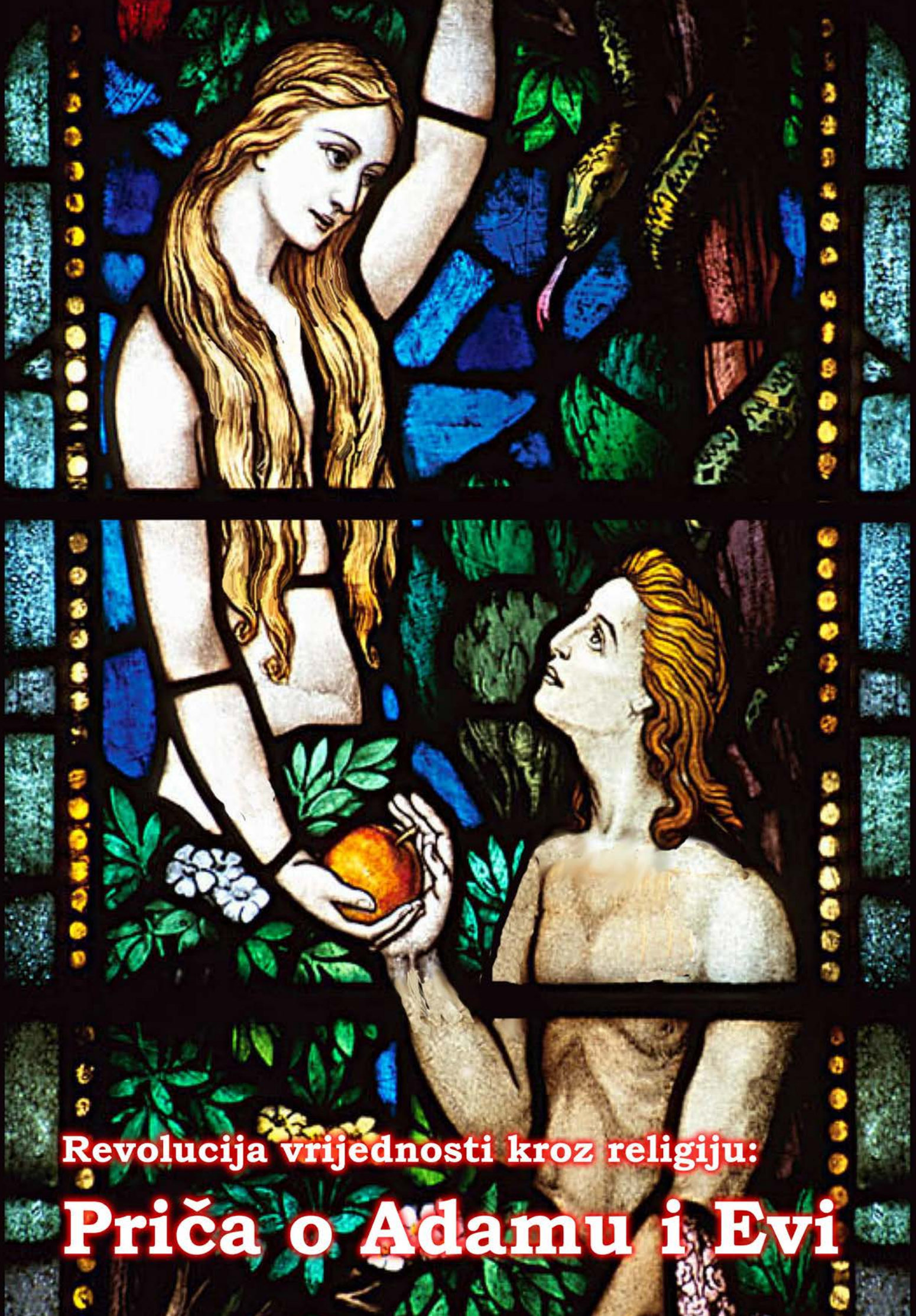

Revolucija vrijednosti kroz religiju:

Priča o Adamu i Evi

Čovječanstvo su od pamtivijeka mučile mnoge filozofske tajne svemira. Ti misteriji su beskonačni i većina njih ne samo da nikada neće biti razriješena, već za mnoga nisu čak niti pitanja formirana. Neka od čestih pitanja koja se radoznali um Bijelog čovjeka pitao tijekom povijesti su pitanja poput ovih: Kako je sve počelo? Kada je sve počelo? Tko je sve to stvorio? Otkuda smo došli? Koja je svrha života? Iako Crkva Kreatora nema odgovore na sva ako i ikoja od tih pitanja, barem je ta pitanja stavila u ispravnu perspektivu i suočila se izravno s njima, pristupom zdravom razuma. Na primjer, glede odgovora na prvo od tri postavljena pitanja, članak „Ne nužno Tko“ iz knjižice br.101 istražuje ova pitanja i dotiče se područja koja ne poznajemo, i koja poznajemo, bez uplitanja u beskrajni hokus-pokus, praznovjerje i dvosmislenost. Posljednja dva pitanja pokrivena su na sličan način u Vječnoj religiji prirode pod poglavljem „Naša svrha u životu“ na stranici 263, i mnogim drugim sličnim poglavljima i u Vječnoj religiji prirode i Bibliji bijelog čovjeka. Svi naši zaključci temelje se na Vječnim zakonima prirode, povijesnom iskustvu, logici i zdravom razumu. Nitko, vjerujem, nije pristupio tomu razumnijim pristupom, nlti je imao bolje temelje svoje filozofije.

Sada dolazimo na drugu stranu problematike – vrsta zaključaka, laži i bajki naših vjerskih neprijatelja, židova, smišljena je za nas, Bijelu rasu, kao odgovor na ova temeljna filozofska pitanja. Pogledajmo što su smislili, koristeći praznovjerje, hokus-pokus, neznanje i povodljivost masa. Pogledajmo kakve su priče iskonstruirali.

Počnimo na NJIHOVOM početku, koji je knjiga Postanka, Stari zavjet, kojega su u potpunosti napisali židovi.

Prema njihovoj priči sve što postoji u ovom svemiru počelo je nedavno, tek prije šest tisuća godina.

Da budemo precizniji, u 9:30 ujutro, u utorak godine 4004 prije Krista. To je stvaralački trenutak. Prije toga nije bilo ničega. Tada se odjednom nebo otvorilo.

Prije toga nije postojao svemir. Nije bilo ničega osim tame i praznine, i usamljena utvara koja se besposleno kretala u toj tami, vodeći ekstremno beskoristan i dosadan život. Zatim, odjednom u to vrijeme, 4004 godina prije Krista, dobio je briljantnu ideju stvaranja „raja i zemlje“ iz ničega. (To je bio on, tako kaže Biblija. Kako se to može reći bez sudjelovanja žene, i kakav značaj bi to imalo?)

Ovo je učinio prvog „dana“. Što ova sablasna priča ne spominje jest da je istovremeno morao stvoriti tu plinovitu vatrenu jamu koju je namijenio za mučenje ljudi – milijuna i milijardi ljudi - ljudi koje čak još nije ni „stvorio“.

Kako znamo da je stvorio vatrenu jamu istoga dana? Pa tog dana je načinio temelje, a pakao je bilo i jest osnovnije u njegovom planu od ičega drugog, jer dobra židovska knjiga kaže „raj i zemlja će nestati,“ ali ne i pakao. Osim toga, s obzirom da je pakao očito najčešća sudbina ljudskih duša, (negdje oko 99 posto) ono je nedvojbeno najveći od projekata, najvažniji i najtrajniji.

Ne zaboravimo ključnu stvar u kršćanskoj vjeri: PAKAO. To je prijetnja o paklu, dijabolično savladavanje mase na poslušnost i glumljenje vjerovanja u bilo što što svećenstvo diktira, odnosno to je središnja sila vodilja kršćanstva.

Sada dolazimo na priču o Adamu i Evi. Nakon svog stvaranja ove usamljene utvare tijekom pet dana, konačno, gotovo slučajno, stvorio je čovjeka. Kako je to učinio? Jednostavno. Uzeo je grumen, puhnuo u njega i gotovo, eto instant Adama, odrasloga i otpuhanoga. Prva stvar koju je Adam učinio nakon što je otpuhan je bilo drijemanje (nije bilo puno toga za raditi). Kako je veliki Stvaratelj još uvijek bio u

kreativnom zanosu, sagledao je Adama dok je odmarao i odjednom mu je pala na pamet nova ideja! Odlučio je kako Adam treba sudružnika, ženskog sudružnika, nešto što superutvara, iako i sam muškoga roda, nikada nije imao. Pa je stvorio Evu.

Kako je to učinio? Pa, kako bi priča bila interesantnija, umjesto da je uzeo drugi grumen i puhao u njega učinio je čudnu stvar. Uzeo je rebro od Adama umjesto toga i eto ga ponovno! Gotovo trenutačno imao je sudružnicu za Adama.

I to, moj dragi prijatelju, ako si voljan vjerovati toj bajci, je razlog postojanja naših prvih predaka, i to prije manje od šest tisuća godina. Nema veze što su pronađeni fosili koji pokazuju naše ljudske pretke, poput homo sapiensa, koji su bili prisutni već prije 300 tisuća godina, ili genus Australopethicus bolsel prije 1.8 milijuna godina i A. afarensis prije preko tri milijuna godina. Samo se pravite glupi, pravite se da ne možete čitati, i samo vjerujte! Vjerujte! vjerujte! Židovskim piskaralima. Ako ne učinite tako imaju strašno oružje, PAKAO, koje visi nad vašim glavama.

Kakogod, eto ih, Adama i Eve u rajskom vrtu. Gdje je bio taj krasni vrt? Pa, opet, pisci su pomalo tajnoviti glede toga, ali pretpostavka jest da je bio negdje na licu zemlje.

Sve je išlo odlično u početku prvog dana. Iako su Adam i Eva bili potpuno goli, nema problema. Kršćanstvo nije još bilo smišljeno da bi im reklo kako je seks zlo. Za to je trebalo pričekati još četiri tisuće godina.

Ali uskoro su nastali problemi u raju. Ustvari, pojavili su se sredinom tog prvog dana u obliku te zle zmije, zvana Sotona (još jedna sablasna utvara). Mjesto otkuda je on došao pisci su valjda obrisali iz spisa, ali ako povežemo dva i dva, moramo pretpostaviti da ga je također svemogući, sve-mudri Stvaratelj stvorio. (Sotona je također muškoga spola, bez ženskog utjecaja, siroti vrag. To je tamo bio striktno muški svijet.)

U ovom trenutku dolazi do čudne dosjetke u ovoj priči, i nema baš nekog smisla. Iz nekog razloga Bog je istaknuo Adamu i Evi da postoji jedno drvo u sredini vrta čije voće ne smiju jesti, dirati,niti kušati. Ako to učine strašne stvari će se dogoditi! Otvorili bi svoje oči i spoznali razliku između dobra i zla. Tako je! Bili su upozoreni.

S time dolazi klizavi zli nitkov, zmija koja govori. (Svi na ovoj maloj zabavi već su mogli pričati tečno jedni s drugima, iako Adam i Eva nisu bili ni dana stari. Očito su pričali na savršenom hebrejskom iako nije još bio izmišljen. Ali nema veze. Adam i Eva nisu to znali tako da nije bio problem pričati sa zmijom.)

Eh a ta zmija je bila pravi majstor prijevare, i zbog razloga ne baš dobro objašnjenog protivila se trenutnoj vlasti. Ustvari htjela je uništiti ovaj lijepi mali poredak i

osloboditi pakao samom Gospodinu. Pa je tako prevarila Adama i Evu na način da pojedu zabranjeno voće. Prvo je Eva zagrizla, a zatim jabuku dala Adamu, koji je također zagrizao. (Pretpostavljamo da se radilo o jabuci, jer sam vidio sliku jabuke koju je Eva zagrizla. Slika je korištena kao dokaz Evinog postupka.)

To je bilo to. Oslobodio se pakao. Super utvara je bila bijesna, uistinu bijesna. Prekršili su NJEGOVU zapovijed! Odlučio ih je kazniti za to i to teško.

Odjednom su se Adam i Eva našli ispred super utvare. Njihove su se oči otvorile i odjednom su postali mudri. (Očito su im do jedenja voća oči bile zatvorene i bili su glupi.) U svojoj novoj mudrosti odjednom su shvatili da su goli i bili su posramljeni.

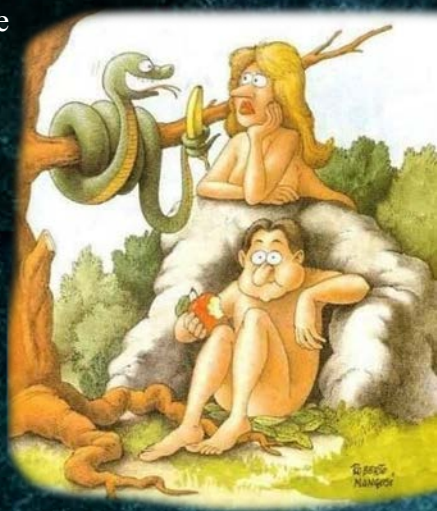

Nešto kasnije, dok je Gospodin nonšalantno šetao vrtom u hladnoći večeri, nije vidio Adama ni Evu nigdje. (Bilo je to veliko mjesto!) Sakrili su se jer kako su sada znali da su goli po prvi puta ih je pekla i savjest.
Tako je Gospodin zazvao,“Adame, gdje si?“ Dobro je znao gdje je Adam, s obzirom da je znao sve, ali se poigravao s njima. Također je zaključio ako se Adam pojavi pojaviti će se i njegova suputnica.
Adam je odgovorio iza grmlja i rekao, „bojao sam se jer sam gol pa sam se sakrio.“ Briljantan dijalog.
A Gospodin je rekao, „Tko ti reče da gol si? Zar jeo si s drveta za koje zapovjedih ti da ne jedeš?“
Super utvara ga je dobro ulovila. Ali Adam je to podnio kao muškarac i optužio svoju ženu. (Muževi čine istu stvar od tada.)
„Žena koju si mi dao, dade meni s drveta i ja pojedoh.“
Pa ulje je doliveno na vatru. Gospodin je bio osvetoljubive naravi, i pakleno ljut. Prokleo je zmiju, rekao joj da će dok god živi puzati na svom trbuhu i svakoga dana svog života jesti prljavštinu. Ovo pomalo zbunjuje jer je navodno govorio Sotoni, a sve slike Sotone koje sam vidio u nedjeljnoj školi pokazuju kako pleše okolo na svoja dva kopita, s rogovima na glavi i vatri u očima.
Ali jadni Adam i Eva. Superutvara ih je protjerala iz vrta (već prvi dan!) Prokleo je Evu i zazvao višestruko prokletstvo i tugu koju će prenijeti na njenu djecu. (Da li je ona već znala o djeci taj prvi dan?)
Što se tiče Adama, s obzirom da se poveo za glasom svoje žene i pojeo prokletu jabuku, i njega je također čekao trenutan, drastičan, sramotan pad. Gospodin je prokleo tlo koje će Adam obrađivati i odlučio ga ispuniti trnjem i dračem samo da bi pogoršao stanje Adamu. Ne samo to, već će i raditi kao magarac i jesti svoj kruh kao plod svog znoja.

I eto priče, prema židovskim piscima, kako su vaši prvi preci započeli svoj život među trnjem i dračem.
Gledajući na to unatrag šest tisuća godina rekao bih kako su Adam i Eva bili u nezavidnoj poziciji. Na kraju krajeva zašto je super utvara stavila prokleto drvo u sredinu vrta ako ih već nije htjela navesti u zamku? Da li je to bilo pošteno? Zašto je poslao tu ljigavu sotonsku zmiju da ih prevari? Na kraju krajeva, bili su stari tek manje od jednog dana i nevini i naivni poput novorođenčeta. Kako su mogli znati kome mogu vjerovati? I dok je ta prijevara trajala gdje je dovraga bila super utvara koja sve čuje i vidi sve, zna sve unaprijed i unatrag? Zašto im nije pomogao, obranio ih, osim ako nije imao izliku da ih tako otjera otpočetka.
Ne samo da su Adam i Eva teško kažnjeni jer su upali u stupicu koju je super utvara postavila, nego osim njih milijuni i milijarde nas koji smo njihovi navodni potomci, i mi smo sada krivi zbog njihovog malog propusta, koji je sada prenapuhan u „izvorni grijeh.“
I tako eto priče o Adamu i Evi, osmišljenu i recikliranu od ranijih paganskih religija. Stvorila su je ignorantna praznovjerna židovska piskarala prije par tisuća godina, i nema apsolutno nikakve važnosti u stvarnosti, niti postoji ijedan tračak povijesnog dokaza za tu bajku. Ako se uzme u obzir značaj koji milijarde povodljivih budala pridaju toj bajci, ovo je ustvari jedna od najsmješnijih priča ikada zapisanih.

REVOLT

STARI BROJEVI

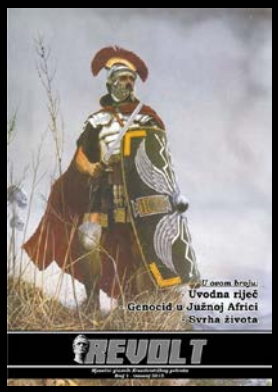

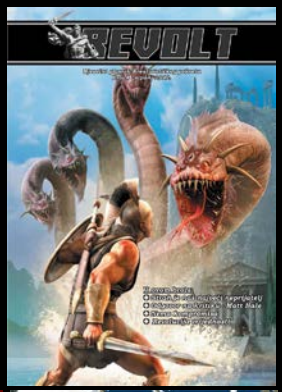

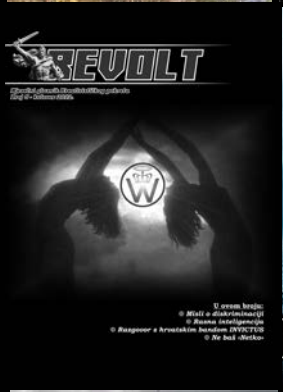

OČUVAJMO NAŠE NASLJEĐE!

KREATIVISTIČKI POKRET
HRVATSKA